

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר את הבית	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
המוכר ראש בהמה גסה - לא מכר את הרגלים, מכר את הרגלים - לא מכר את הראש, מכר את הקנה - לא מכר את הכבד, מכר את הכבד - לא מכר את הקנה אבל בדקה, מכר את הראש - מכר את הרגלים, מכר את הרגלים - לא מכר את הראש, מכר את הקנה - מכר את הכבד, מכר את הכבד - לא מכר את הקנה.																	פד
ארבע מדות במוכרין:																	מ
מכר לו חטין יפות ונמצאו רעות - הלוקח יכול לחזור בו																	פד
רעות ונמצאו יפות - מוכר יכול לחזור בו																	פד
רעות ונמצאו רעות, יפות ונמצאו יפות - אין אחד מהם יכול לחזור בו																	פד
שחמתית ונמצאת לבנה, לבנה ונמצאת שחמתית, עצים של זית ונמצאו של שקמה, של שקמה ונמצאו של זית, יין ונמצא חומץ, חומץ ונמצא יין - שניהם יכולין לחזור בהן.																	פד
מכר לו שוה חמש בשש, והוקר ועמד על שמנה, מי נתאנה? לוקח, לוקח יכול לחזור בו ולא מוכר, משום דא"ל: אילו לא אוניתן לא הוה מצית הדרת כך, השתא דאוניתן מצית הדרת כך?	רב חסדא:																פד
יפות ונמצאו רעות - לוקח יכול לחזור בו ולא מוכר.	ותנא תונא:																פד
מכר לו שוה שש בחמש, והוזלו ועמדו על ג', מי נתאנה? מוכר, מוכר יכול לחזור בו ולא לוקח, דא"ל: אילו לא אוניתן לא הוה מצית הדרת כך, השתא מצית הדרת כך?	ואמר רב חסדא:																פד
רעות ונמצאו יפות - מוכר יכול לחזור בו ולא לוקח.	ותנא תונא:																פד
מאי קא משמע לן? מתני' היא																	פד
אי מתני' - הוה אמינא דלמא דרב חסדא תרוייהו מצו הדרי בהו, ומתני' הא אתא לאשמועינן - דלוקח יכול לחזור בו, דס"ד אמינא משום דכתיב: (משלי כ') רע רע יאמר הקונה.																	פד
שחמתית ונמצאת לבנה כו'.																	פד
מדקתני לבנה, ש"מ: האי שמשא סומקתי היא. תדע, דקא סמקא צפרא ופניא, והאי דלא קא חוינן כוליה יומא? נהורין הוא דלא ברי.	רב פפא:																פד
(ויקרא י"ג) ומראהו עמוק מן העור - כמראה חמה עמוקה מן הצל, והתם לבן הוא	מיתיבי:																פד
כמראה חמה ולא כמראה חמה, כמראה חמה - דעמוקה מן הצל, ולא כמראה חמה - דאילו התם לבן והכא אדום.																	פד
ולמאי דסליק דעתין מעיקרא, הא קא סמקא צפרא ופניא																	פד
בצפרא - דחלפא אבי וורדי דגן עדן, בפניא - דחלפא אפתחא דגיהנם.																	פד
ואיכא דאמרי איפכא.																	פד
יין ונמצא חומץ - שניהן יכולין לחזור בהן.																	פד
לימא, מתניתין רבי היא ולא רבנן																	פד
יין וחומץ מין אחד הוא	דתניא: [ת"ק]																פד
שני מינין	רבי:																פד
אפילו תימא רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי - אלא לענין מעשר ותרומה וכדר' אלעא																	פד
מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומוהו? שנאמר: (במדבר י"ח) ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו, אם אינו קדוש - נשיאות חטא למה? מכאן לתורם מן הרעה על היפה שתרומוהו תרומה אבל לענין מקח וממכר, דכולי עלמא - איכא דניחא ליה בחמרא ולא ניחא ליה בחלא, ואיכא דניחא ליה בחלא ולא ניחא ליה בחמרא.	דאמר רבי אלעא:																פד
המוכר פירות לחבירו, משך ולא מדד - קנה, מדד ולא משך - לא קנה אם היה פיקח - שוכר את מקומו.																	פד

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 Oמעשה-story

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הלוקח פשתן מחבירו - הרי זה לא קנה עד שיטלטלנו ממקום למקום, ואם היה מחובר לקרקע ותלש כל שהוא - קנה.												■	פד:
מדד והניח על גבי סימטא - קנה.	ר' אסי א"ר יוחנן:											■	פד:
שמא לא שמע רבי אלא במודד לתוך קופתו?	ר' זירא לרבי אסי:											■	פד:
דמי האי מרבנן כדלא גמרי אינשי שמעתא, מדד לתוך קופתו מימרא בעי?	א"ל: [רבי אסי]											ז	פד:
קיבלה מינה או לא קיבלה מינה?												^	פד:
חצר השותפין - קונין זה מזה	תא שמע, דאמר ר' ינאי אמר רבי:											ז	פד:
מאי לאו על גבי קרקע.												ז	פד:
לא, לתוך קופתו.												!	פד:
הכי נמי מסתברא												■	פד:
מדד והניח על גבי סימטא - לא קנה	דא"ר יעקב א"ר יוחנן:											■	פד:
קשיין אהדדי?												■	פד:
אלא לאו ש"מ: כאן במודד לתוך קופתו, כאן במודד על גבי קרקע, שמע מינה.												■	פד:
מדד ולא משך - לא קנה	תא שמע:											ז	פד:
מאי לאו בסימטא												ז	פד:
לא, ברשות הרבים.												!	פד:
אי הכי, אימא רישא:												ז	פד:
משך ולא מדד - קנה	[רישא]											ז	פד:
משיכה ברשות הרבים מי קניא?												ז	פד:
מסירה קונה ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהן, משיכה קונה בסימטא ובחצר שהיא של שניהן, והגבהה קונה בכל מקום	והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו:											ז	פד:
מאי משך נמי דקתני? מרה"ר לסימטא.												!	פד:
אי הכי, אימא סיפא:												ז	פד:
אם היה פיקח - שוכר את מקומן	[סיפא]											ז	פד:
ואי ברה"ר, ממאן אגר?												ז	פד:
הכי קאמר: ואם ברשות בעלים היא, אם היה פיקח - שוכר את מקומן.												!	פד:
כליו של אדם קונה לו בכל מקום, חוץ מרה"ר	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											■	פד:
אפילו ברה"ר.	רבי יוחנן ור"ש בן לקיש דאמרי תרוייהו:											■	פד:
לא פליגי: כאן ברה"ר, כאן בסימטא, ואמאי קרו לה רה"ר? שאין רה"ר.	רב פפא:											■	פד:
ה"נ מסתברא												■	פד:
כליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להניחו	דא"ר אבהו א"ר יוחנן:											■	פד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר את הבית	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יש לו רשות - אין, אין לו רשות - לא, ש"מ.													
ארבע מדות במוכרין: עד שלא נתמלאה מדה - למוכר, משנתמלאה מדה - ללוקח בד"א - במדה שאינה של שניהן, אבל אם היתה מדה של אחד מהן - ראשון ראשון קנה כמה דברים אמורים - ברה"ר ובחצר שאינה של שניהן, אבל ברשות מוכר - לא קנה עד שיגביהנה או עד שיוציאנה מרשותו ברשות לוקח, כיון שקבל עליו מוכר - קנה לוקח ברשות הלה המופקדים אצלו - לא קנה עד שיקבל עליו או עד שישכור את מקומן.	ת"ש:												
ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהן	קתני מיהא:												
מאי לאו ברה"ר ממש													
לא, סימטא.													
והא דומיא דחצר שאינה של שניהם קתני													
מאי חצר שאינה של שניהם נמי? דלא דהאי כולה ולא דהאי כולה אלא דתרווייהו.													
כליו של לוקח ברשות מוכר, קנה לוקח או לא?	בבא מיניה רב ששת מרב הונא:												
זרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה - הרי זו מגורשת.	אמר ליה [רב הונא], תניתיה:												
מאי טעמא פשטת ליה מההיא דמחו לה מאה עוכלי בעוכלא?	אמר ליה ר"נ:												
והוא שהיתה קלתה תלויה בה	דאמר רב יהודה אמר שמואל:												
קשורה ואע"פ שאינה תלויה בה	ר"ל:												
כגון שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה	רב אדא בר אהבה:												
כגון שהיה בעלה מוכר קלתות	רב מרשיא בריה דר' אמר:												
מקום חיקה קנוי לה, מקום קלתה קנוי לה.	רבי יוחנן:												
מאי טעמא דר' יוחנן? לפי שאין אדם מקפיד לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה.	רבא:												
אלא פשוט לה מהא:	[רב הונא]												
ברשות מוכר - לא קנה עד שיגביהנה או עד שיוציאנה מרשותו	[ת"ש-לעיל]												
מאי לאו בכליו דלוקח.													
לא, בכליו דמוכר.													
ומדרישא בכליו דמוכר, סיפא נמי בכליו דמוכר													
ברשות לוקח, כיון שקיבל עליו מוכר - קנה לוקח	אימא סיפא:												
ואי בכליו דמוכר, אמאי קנה לוקח?													
סיפא אתאן לכליו דלוקח.													
ומאי פסקא?													
סתמא דמילתא, בי מוכר מאני דמוכר שכיחי, בי לוקח מאני דלוקח שכיחי.													
משך חמריו ופועליו והכניסן לתוך ביתו, בין פסק עד שלא מדד ובין מדד עד שלא פסק - שניהן יכולין לחזור בהן. פירקן והכניסן לתוך ביתו, פסק עד שלא מדד - אין שניהן יכולין לחזור בהן, מדד עד שלא פסק - שניהן יכולין לחזור בהן	רבא, ת"ש:												

מימרא-statement ■
 קושיא-challenge ?
 שאלה-question ^
 תירוץ-answer !
 ראיה-proof ■

חולקים-disputants ◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◇
 מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment <
 מעשה-story O

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ה	ג	ב	א	ו	ז	ה	פ
ומדכליו דמוכר ברשות לוקח לא קנה, כליו דלוקח נמי ברשות מוכר לא קנה										?		פ
בששפכן.	רב נחמן בר יצחק:									!	◇	פ
איכפד רבא, מידי שפכן קתני? פירקן קתני.	[רבא]									?		פ
במתאכלי דתומי.	אלא אמר מר בר רב אשי:									!	◇	פ
מכדי פירקן קתני, מה לי פסק ומה לי לא פסק?	הונא בריה דמר זוטרא לרבינא:									?		פ
פסק - סמכא דעתיה, לא פסק - לא סמכא דעתיה.	א"ל: [רבינא]									!	◇	פ
כליו של אדם קונה לו בכל מקום	רבינא לרב אשי: ת"ש, דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:									?	◇	פ
לאתויי מאי? לאו לאתויי רשות מוכר										?		פ
התם דא"ל: זיל קני.										!	◇	פ
נכסים שיש להן אחריות - נקנין בכסף ובשטר ובחזקה, ושאינן להן אחריות - אין נקנין אלא במשיכה.	תנן התם:									■	◇	פ
לא שנו אלא דברים שאין דרכן להגביה, אבל דברים שדרכן להגביה - בהגבהה אין, במשיכה לא.	בסורא מתנו לה להא שמעתא משמיה דרב חסדא, בפומבדיתא מתנו לה משמיה דרב כהנא, ואמרי לה משמיה דרבא:									■	◇	פ
יתיב אביי וקאמר להא שמעתא.	[אביי]									O		פ
הגונב כיס בשבת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת היה מגרר ויוצא מגרר ויוצא - פטור, שהרי איסור שבת וגניבה באין כאחד	איתיביה רב אדא בר מתנה לאביי:									?	◇	פ
והרי כיס דבר הגבהה הוא, ואפ"ל הכי קני במשיכה										?		פ
במיתנא.	א"ל: [אביי]									!	◇	פ
אנא נמי במיתנא קא אמינא	[רב אדא בר מתנה]									?		פ
במידי דבעי מיתנא.	א"ל: [אביי]									!		פ
ברשות מוכר - לא קנה עד שיגביהנה או עד שיוציאנה מרשותו	תא שמע:									?	◇	פ
אלמא מידי דבר הגבהה, אי בעי בהגבהה קני ליה, ואי בעי במשיכה קני ליה										?		פ
לצדדין קתני, מידי דבר הגבהה - בהגבהה, מידי דבר משיכה - במשיכה.	רב נחמן בר יצחק:									!	◇	פ
המוכר פירות לחבירו, משך ולא מדד - קני	ת"ש:									?	◇	פ
והא פירות דבני הגבהה נינהו, וקתני דקני במשיכה										?		פ
הכא במאי עסקינן - בשליפי רברבי.										!	◇	פ
הלוקח פשתן מחבירו - לא קנה עד שיטלטלנו ממקום זה למקום אחר	אי הכי, אימא סיפא:									?		פ
אטו פשתן בשליפי רברבי מי לא עבדי?										?		פ
שאני פשתן, דמשתמיט.										!		פ

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר את הבית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ						
מימרא																		
בהמה גסה נקנית במסירה, והדקה - בהגבהה, דברי ר"מ ור"ש בן אלעזר	רבינא לרב אשי, ת"ש: [ר"מ ור"ש בן אלעזר]								◆	■	⚡	◇						
בהמה דקה - במשיכה	חכמים:								◆	■	⚡	◇						
והא בהמה דקה דבר הגבוהה היא, וקתני דקני במשיכה											⚡							
שאני בהמה, דסרכא.											!	◇						
כור בשלשים אני מוכר לך - יכול לחזור בו אפילו בסאה האחרונה כור בשלשים, סאה בסלע אני מוכר לך - ראשון ראשון קנה.	רב ושמואל:											■	◇					
אם היתה מדה של אחד מהן - ראשון ראשון קנה, ואע"ג דלא נתמלאה המדה	ת"ש:											■	⚡	◇				
כגון דאמר ליה: הין בשנים עשר סלעים, לוג בסלע אני מוכר לך													!	◇				
שנתות היו בהין	וכדאמר רב כהנא:												■	!				
ה"נ שנתות היו במדות.														!				
השוכר את הפועל לעשות עמו לגורן היום בדינר, ולגורן יפה סלע - אסור להנות הימנו אבל אם שכרו מהיום בדינר ליום, ולגורן יפה סלע - מותר	ת"ש:													■	⚡	◇		
ואי ס"ד, כור בשלשים סאה בסלע אני מוכר לך - ראשון ראשון קנה, ה"נ קמא קמא מיפסק פסק ואסור להנות הימנו, מדינר ליום ולגורן יפה סלע - מותר, אמאי? והא אגר נטר לי הוא															⚡			
ותסברא? זלולי בשכירות מי אסיר?	רבא:														!	◇		
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?															⚡			
רישא דלא קא עביד בהדיה מהשתא - מיחזי כי אגר נטר לי, סיפא דקא עביד בהדיה מהשתא - לא מיחזי כי אגר נטר לי.															!			
ואם היה מחובר בקרקע ותלש כל שהוא - קנה.																■		
משום דתלש כל שהוא קנה?																⚡		
הכא במאי עסקינן - דאמר ליה: לך, יפה לך קרקע כל שהוא, וקני כל מה שעליה.	רב ששת:															!	◇	
המוכר יין ושמן לחבירו והוקרו או שהוזלו, אם עד שלא נתמלאת המדה - למוכר, משנתמלאת המדה - ללוקח ואם היה סרסור ביניהן, נשברה החבית - נשברה לסרסור.																■		
וחייב להטיף לו שלש טיפין.																■		
הרכינה ומיצית - הרי הוא של מוכר.																■		
והחנווני אינו חייב להטיף שלש טיפין.																■		
ערב שבת עם השכה - פטור.	רבי יהודה:															■	◇	
הא מדה דמאן?																	^	◇
אילימא מדה דלוקח																	!	
עד שלא נתמלאת מדה למוכר																	■	⚡
מדה דלוקח היא																	⚡	
ואלא מדה דמוכר																	!	
משנתמלאת מדה ללוקח																	■	⚡

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 story-מעשה O

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
מדה דמוכר היא													?	פז.
במדת סרסור.	ר' אלעא:												!	פז.
ואם היה סרסור ביניהם, נשברה החבית - נשברה לסרסור	והא מדקתני סיפא:												?	פז.
מכלל דרישא לאו בסרסור עסקינן													?	פז.
רישא - מדה בלא סרסור, סיפא - בסרסור עצמו.													!	פז.
הרכינה ומיצית - הרי הוא של מוכר.														פז. <
כי סליק רבי אלעזר אשכחיה לזעירי, אמר ליה מי כאן תנא דאתנייה רב מדות? אחוייה רב יצחק בר אבדימי.														פז. O
מאי קא קשיא לך?	א"ל: [רב יצחק בר אבדימי]													פז. O
הרכינה ומיצית - הרי הוא של מוכר	דתנן:												?	פז. :
הרכינה ומיצה - הרי זו תרומה	והתנן:												?	פז. O
משום יאוש בעלים נגעו בה.	א"ל: רב יצחק בר אבדימי] הא איתמר עלה, אמר רבי אבהו:												!	פז. O
והחנווני אינו חייב להטיף וכו'.														פז. <
רבי יהודה ארישא קאי ולקולא, או דלמא אסיפא קאי ולחומרא?	איבעיא להו:													פז. ^
ערב שבת עם חשכה - חנווני פטור, מפני שחנווני טרוד.	ת"ש: דתניא, רבי יהודה:												!	פז. O
הושלח את בנו אצל חנווני ומדד לו באיסר שמן ונתן לו את האיסר, שבר את הצלוחית ואבד את האיסר - חנווני חייב	[חכמים]													פז. ◆
פוטר, שעל מנת כן שלחו.	רבי יהודה:													פז. ◆
בזמן שהצלוחית ביד התינוק ומדד חנווני לתוכה - שחנווני פטור.	ומודים חכמים לר' יהודה:													פז. O
בשלמא באיסר ושמן - בהא פליגי:														פז. ?
לאודועי שדריה	דרבנן סברי:												?	פז. O
לשדורי ליה שדרי	ור' יהודה סבר:												?	פז. O
אלא שבר צלוחית - אבדה מדעת היא														פז. O
הכא בבעל הבית מוכר צלוחיות עסקינן, וכגון שנטלה חנווני על מנת לבקרה, וכדשמואל	רב הושעיא:												!	פז. O
הנוטל כלי מן האומן על מנת לבקרו ונאנס בידו - חייב.	דאמר שמואל:												!	פז. O
לימא, דשמואל תנאי היא														פז. ?
הכא בחנווני מוכר צלוחיות עסקינן, ואזדא רבי יהודה לטעמיה ורבנן לטעמייהו.	אלא רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:												!	פז. O
בזמן שהצלוחית ביד התינוק ומדד חנווני לתוכה - שחנווני פטור	אי הכי, אימא סיפא: [מודים חכמים לר' יהודה]												?	פז. O
והא אמרת: לאודועי שדריה														פז. ?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר את הבית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
הכא במאי עסקינן - כגון שנטלה למוד בה, וכדרכה	אלא אביי בר אבין ור' חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו:											פז
הכישה - נתחייב בה.	דאמר רבה:											פח.
אימור דאמר רבה - בבעלי חיים, דאנקטינהו ניגרא ברייתא, כי האי גונא מי אמר?												פח.
אני וארי שבחבורה תרגימנוה, ומנו? ר' זירא, הכא במאי עסקינן - כגון שנטלה למוד בה לאחרים, ובשואל שלא מדעת קא מיפלגי	אלא אמר רבא: [ר' זירא]											פח.
שואל הוי	מר סבר: [ר"י]											פח.
ומר סבר: גולן הוי.	ומר סבר: [חכמים]											פח.
הנוטל כלי מן האומן לבקרו ונאנס בידו - חייב.	גופא, אמר שמואל:											פח.
והני מילי הוא - דקיצו דמיה.												פח.
ההוא גברא דעל לבי טבחא, אגבה אטמא דבישרא, בהדי דקא אגבה אתא פרשא מרמא מיניה אתא לקמיה דרב יימר, חיביה לשלומי דמיה. והני מילי הוא - דקיצו דמיה.	[רב יימר]											פח.
ההוא גברא דאייתי קארי לפום נהרא, אתו כולי עלמא שקול קרא קרא, אמר להו: הרי הן מוקדשין לשמים אתו לקמיה דרב כהנא												פח.
אין אדם מקדיש דבר שאינו שלו.	אמר להו: [רב כהנא]											פח.
וה"מ הוא - דקיצו דמיהו, אבל לא קיצו דמיהו - ברשות מרייהו קיימי ושפיר אקדיש.												פח.
הלוקח ירק מן השוק, ובריר והניח אפילו כל היום כולו - לא קנה ולא נתחייב במעשר, גמר בלבו לקנותו - קנה ונתחייב במעשר, להחזירו אי אפשר - שכבר נתחייב במעשר, ולעשרו א"א - שכבר מפחיתו בדמים, הא כיצד? מעשרו ונותן לו דמי מעשר.	ת"ר:											פח.
אטו משום דגמר בלבו לקנות, קנה ונתחייב במעשר?												פח.
הכא בירא שמים עסקינן, כגון רב ספרא, דקיים בנפשיה (תהלים ט"ו) ודובר אמת בלבבו.	רב הושעיא:											פח.
הסיטון מקנה מדותיו אחד לשלשים יום, ובעל הבית - אחד לשנים עשר חדש	[ת"ק]											פח.
חילוף הדברים.	רבן שמעון בן גמליאל:											פח.
חנווני מקנה מדותיו פעמים בשבת, וממחה משקלותיו פעם אחת בשבת, ומקנה מאזנים על כל משקל ומשקל												פח.
במה דברים אמורים - בלח, אבל ביבש - אינו צריך.	רשב"ג:											פח.
וחייב להכריע לו טפח.												פח:
היה שוקל לו עין בעין - נותן לו גירומין, אחד לעשרה בלח, ואחד לעשרים ביבש.												פח:
מקום שנהגו למוד בדקה - לא ימוד בגסה, בגסה - לא ימוד בדקה, למחוק - לא יגדוש, לגדוש - לא ימחוק.												פח:
מנהגי מילי?												פח:
דאמר קרא: (דברים כ"ה) אבן שלמה וצדק, צדק משלך ותן לו.	ר"ל:											פח:
א"ה, אימא סיפא:												פח:
היה שוקל לו עין בעין - נותן לו גירומין	[סיפא]											פח:
ואי הכרעה דאורייתא, היכי יהיב ליה עין בעין?												פח:
אלא רישא במקום שנהגו, ואי איתמר דר"ל - אסיפא איתמר:												פח:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר את הבית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פס.				
היה שוקל לו עין בעין - נותן לו גירומין,	[סיפא]											■	!	◇	פח:		
מנהגי מילי?													^	!	פח:		
דאמר קרא: וצדק, צדק משלך ותן לו.	ר"ל:												!	!	◇	פח:	
וכמה גירומין?														^	פח:		
אחד מעשרה בליטרא בלח לעשרה ליטרין.	ר' אבא בר ממל אמר רב:													!	◇	פח:	
אחד לעשרה בלח, ואחד לעשרים ביבש וכו'.															■	פח:	
היכי קאמר? אחד מעשרה בלח לעשרה דלח, ואחד מעשרים ביבש לעשרים דיבש, או דלמא אחד מעשרה לעשרה דלח ולעשרים דיבש?	איבעיא להו:														^	פח:	
תיקו.															!	פח:	
קשה עונשן של מדות יותר מעונשן של עריות, שזה נאמר בהן (ויקרא י"ח) אל וזה נאמר בהן (דברים כ"ה) אלה.	ר' לוי:														■	◇	פח:
ומאי משמע דהאי אל - קשה הוא?															^	פח:	
דכתיב: (יחזקאל י"ז) ואת אילי הארץ לקח															!	פח:	
גבי עריות נמי הכתיב: אלה															;	פח:	
ההוא למעוטי מדות מכרת.															!	פח:	
ואלא מאי עודפיהו?															;	פח:	
דהתם אפשר בתשובה, והכא לא אפשר בתשובה.															!	פח:	
קשה גזל הדיוט יותר מגזל גבוה, שזה הקדים חטא למעילה, וזה הקדים מעילה לחטא.	וא"ר לוי:														■	◇	פח:
בוא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם הקב"ה ברח ישראל בעשרים ושתים וקללן בשמנה, ברכן בעשרים ושתים - (ויקרא כ"ו) מאם בחקותי עד קוממיות, וקללן בשמונה - (ויקרא כ"ו) מואם בחקותי תמאסו עד ואת חקותי געלה נפשם ואילו משה רבינו ברכן בשמונה וקללן בעשרים ושתים, ברכן בשמונה - (דברים כ"ח) מוהיה אם שמוע תשמע ועד לעבדם, וקללן בעשרים ושתים - (דברים כ"ח) מוהיה אם לא תשמע עד ואין קונה.	וא"ר לוי:														■	◇	פח:
מקום שנהגו למוד בגסה כו'.															■	<	פס.
(סימן) אין מעיינין ואין גודשין באגרדמין ובליטרא שלשה ועשר נפש משקלות מחק עבה לא תעשו לא יעשה.)																◇	פס.
מנין שאין מוחקין במקום שגודשין, ואין גודשין במקום שמוחקין? ת"ל: (דברים כ"ה) איפה שלמה. ומנין שאם אמר הריני מוחק במקום שגודשין ולפחות לו מן הדמים, והריני גודש במקום שמוחקין ולהוסיף לו מנין שאין מעיינין במקום שמכריעין, ואין מכריעין במקום שמעיינין? ת"ל: אבן שלמה. ומנין שאם אמר הריני מעיין במקום שמכריעין ולפחות לו מן הדמים, והריני מכריע במקום שמעיינין ולהוסיף לו על הדמים, שאין שומעין לו? ת"ל: אבן שלמה וצדק.	ת"ר:														■	◇	פס.
(דברים כ"ה) לא יהיה לך בביתך - מה טעם? משום איפה ואיפה, לא יהיה לך בכיסך - מה טעם? משום אבן ואבן, אבל אבן שלמה וצדק - יהיה לך, איפה שלמה וצדק - יהיה לך.	רב יהודה מסורא:														■	◇	פס.
יהיה לך - מלמד שמעמידין אגרדמין למדות, ואין מעמידין אגרדמין לשערים.															■	פס.	
דבי נשיאה אוקימו אגרדמין בין למדות בין לשערים															○	פס.	
פוק תני להו: מעמידין אגרדמין למדות, ואין מעמידין אגרדמין לשערים.	שמואל לקרנא:														■	◇	פס.
נפק דרש להו: מעמידין אגרדמין בין למדות בין לשערים.	[קרנא]														○	◇	פס.
א"ל: מה שמך? קרנא, תיפוק ליה קרנא בעיניה. נפקא ליה קרנא בעיניה.															○	פס.	

<p>מזמרה-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואיהו כמאן סבר?											?	פט.	
מעמידין אגרדמין בין למדות בין לשערים, מפני הרמאין.	כי הא דאמר רמי בר חמא א"ר יצחק:										!	פט.	
היה מבקש ממנו ליטרא - שוקל לו ליטרא, חצי ליטרא - שוקל לו חצי ליטרא, רביע ליטרא - שוקל לו רביע ליטרא.	ת"ר:											■	פט.
מאי קמ"ל?											?	פט.	
דמתקנינן מתקלי עד הכי.											!	פט.	
היה מבקש ממנו שלשה רביעי ליטרא, לא יאמר לו: שקול לי שלשה רביעי ליטרא אחת אחת, אלא שוקל ליטרא ומניח רביע ליטרא עם הבשר.	ת"ר:											■	פט.
היה מבקש ממנו עשר ליטרין, לא יאמר לו: שקול לי אחת אחת והכריע, אלא שוקל לו כולן בבת אחת, ונותן הכרע אחד לכולן.	ת"ר:											■	פט.
נפש מאזנים - תלויה באויר ג' טפחים, וגבוהה מן הארץ שלשה טפחים, וקנה ומתנא שלה שנים עשר טפחים ושל צמרים ושל זגגין - תלויה באויר שני טפחים, וגבוהה מן הארץ שני טפחים, וקנה ומתנא שלה ט' טפחים ושל חנווני ושל בעה"ב - תלויה באויר טפח, וגבוהה מן הארץ טפח, וקנה ומתנא שלה ששה טפחים ושל טורטני - תלויה באויר שלש אצבעות, וגבוהה מן הארץ שלש אצבעות, וקנה ומתנא שלה איני יודע.	ת"ר:											■	פט.
ואלא הך קמייתא דמאי?											?	פט.	
דיגרומי.	רב פפא:										!	פט.	
כדרך שאמרו לענין איסורן, כך אמרו לענין טומאתן.	ר' מני בר פטיש:											■	פט.
מאי קמ"ל?											?	פט.	
חוט מאזנים של חנוני ושל בעלי בתים - טפח	תנינא:										?	פט.	
קנה ומתנא שלה איצטריכא ליה, דלא תנן.											!	פט.	
אין עושין משקלות לא של בעץ ולא של אבר, ולא של גיסטרון ולא של שאר מיני מתכות, אבל עושה הוא של צונמא ושל זכוכית.	ת"ר:											■	פט.
אין עושין המחק של דלעת - מפני שהוא קל, ולא של מתכת - מפני שהוא מכביד, אבל עושהו של זית ושל אגוז, של שקמה ושל אשברוע.	ת"ר:											■	פט.
אין עושין את המחק צדו אחד עב וצדו אחד קצר לא ימחוק בבת אחת, שהמחוק בבת אחת - רע למוכר ויפה ללוקח, ולא ימחוק מעט מעט, שרע ללוקח ויפה למוכר	ת"ר:											■	פט.
אוי לי אם אומר, אוי לי אם לא אומר, אם אומר - שמא ילמדו הרמאין, ואם לא אומר - שמא יאמרו הרמאין: אין תלמידי חכמים בקיאים במעשה ידינו.	על כולן אמר רבן יוחנן בן זכאי:											■	פט.
אמרה או לא אמרה?	איבעיא להו:										^	פט.	
אמרה, ומהאי קרא אמרה: (הושע י"ד) כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם.	רב שמואל בר רב יצחק:										!	פט.	
(ויקרא י"ט) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה, במדה - זו מדידת קרקע, שלא ימדוד לאחד בימות ההמה ולאחד בימות הגשמים במשקל - שלא יטמין משקלותיו במלה במשורה - שלא ירתיה וק"ו: ומה משורה שהיא אחד משלשים וששה בלוג - הקפידה עליו תורה, ק"ו להין וחצי הין ושלישית ההין ורביעית ההין, ולוג וחצי לוג ורביעית, וחצי תומן ועוכלא.	ת"ר:											■	פט.
אסור לאדם שישעה מדה חסרה או יתרה בתוך ביתו, ואפילו היא עביט של מימי רגלים.	רב יהודה אמר רב:											■	פט.
לא אמרן אלא באתרא דלא חתימי, אבל באתרא דחתימי - אי לא חזי חתימה לא שקיל. ובאתרא דלא חתימי נמי - לא אמרן אלא דלא מהנדסי, אבל מהנדסי לית לן בה.	רב פפא:											■	פט.
ולא היא, זימנין דמיקרי בין השמשות ומיקרי ושקיל.												■	פט.
לא ישעה אדם מדה חסרה או יתרה בתוך ביתו, ואפ"י היא עביט של מימי רגלים אבל עושה הוא סאה, תרקב וחצי תרקב, וקב וחצי קב ורובע, ותומן וחצי תומן, ועוכלא.	תניא נמי הכי:											■	פט.
וכמה היא עוכלא?											^	פט.	

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מ:מקרא-key	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר את הבית	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
אחד מחמשה ברביע.																	ז
ובמדת הלח - הוא עושה הין וחצי הין ושלישית ההין ורביעית ההין, ולוג וחצי לוג ורביעית ושמינית, ואחד משמונה בשמינית וזהו קורטוב.															◊		ז
ולעביד נמי קביים																♪	ז
אתי לאיחלופי בתרקב.																!	ז
אלמא טעו אינשי תילתא																■	ז
אי הכי, קב נמי לא ליעביד, דאתי לאיחלופי בחצי תרקב																♪	ז
אלא קביים היינו טעמא דלא עביד, דאתי לאיחלופי בחצי תרקב.																!	ז
אלמא טעי אינשי ריבעא																■	ז
אי הכי, חצי תומן ועוכלא לא ליעביד																♪	ז
מדות קטנות בקיאי בהו אינשי.	רב פפא:															!	◊
שלישית ההין, רביעית ההין לא ליעביד																♪	ז
כיון דהוו במקדש לא גזרו בהו רבנן.																!	ז
במקדש נמי ליגזר																♪	ז
כהנים זרזין הן.																!	◊
אין מוסיפין על המדות יותר משתות, ולא על המטבע יתר משתות והמשתכר אל ישתכר יותר משתות.	שמואל:																■
אין מוסיפין על המדות יותר משתות - מ"ט?																	^
אילימא משום אפקועי תרעא																	!
שתות נמי לא																	♪
אלא משום אונאה דלא ליהוי ביטול מקח																	!
כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין - אפילו פחות מכדי אונאה חוזר	והאמר רבא:																♪
אלא דלא ליהוי פסידא לתגרא.																	!
פסידא הוא דלא ליהוי ליה, רווחא לא בעי? זבן וזבין תגרא איקרי?																	♪
(יחזקאל מ"ה) והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם	אלא אמר רב חסדא: שמואל קרא אשכח ודרש:																! ◊
מנה - מאתן וארבעין הון																	! ♪
אלא שמע מינה תלת, ש"מ: מנה של קדש כפול היה, ושמע מינה: מוסיפין על המדות ואין מוסיפין יותר משתות, ושמע מינה: שתותא מלבר.																	! ◊
רב פפא בר שמואל תקין כילא בר תלתא קפיו.																	O
אין מוסיפין על המדות יותר משתות	אמרו ליה, והא אמר שמואל:																♪
אנא כילא חדתא תקיני.	אמר להו: [רב פפא בר שמואל]																!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר את הבית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שדריה לפומבדיתא ולא קבלוה, שדריה לפאפוניא וקבלוה, וקרו ליה רוז פפא.												○
(סימן): אוצרי פירות אין אוצרין ואין מוציאין ואין משתכרין פעמים בביצים מתריעין ולא מוציאין.)												◇
אוצרי פירות, ומלוי ברבית, ומקטיני איפה, ומפקיעי שערים - עליהן הכתוב אומר: (עמוס ח') לאמר מתי יעבור החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה, וכתוב: (עמוס ח') נשבע ה' בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם.	תנו רבנן:											■ ◇
אוצרי פירות - כגון מאן?												^
כגון שבתי אצר פירות.	ר' יוחנן:											!
אבוה דשמואל מזבין להו לפירי בתרעא חרפא כתרעא חרפא, שמואל בריה משהי לפירי ומזבין להו בתרעא אפלא כתרעא חרפא.												○
טבא דאבא מדברא.	שלחו מתם:											■
מ"ט?												^
תרעא דרווח - רווח.												!
עושה אדם את קבו אוצר.	רב:											■ ◇
אין אוצרין פירות דברים שיש בהן חיי נפש, כגון יינות שמנין וסלתות, אבל תבלין כמון ופלפלין - מותר במה דברים אמורים - בלוקח מן השוק, אבל במכניס משלו - מותר. ומותר לאדם לאצור פירות בארץ ישראל ג' שנים, ערב שביעית ושביעית ומוצאי שביעית ובשני בצורת - אפ"ל קב הרובין לא יאצור, מפני שמכניס מארה בשערים.	תניא נמי הכי:											■ ◇
פוק אצר לי פירי שלש שנים, ערב שביעית ושביעית ומוצאי שביעית.	רבי יוסי בר' חנינא לפוגא שמעיה:											○
אין מוציאין פירות מא"י דברים שיש בהן חיי נפש, כגון יינות שמנים וסלתות	ת"ר: [ת"ק]											■ ◇
מתיר ביין, מפני שממעט את התיפלה.	ר' יהודה בן בתירא:											■ ◇
וכשם שאין מוציאין מארץ לחו"ל, כך אין מוציאין מארץ ישראל לסוריא	[ת"ק]											◆ ■
מתיר מהיפרכיא להיפרכיא.	רבי:											◆ ■
אין משתכרים בארץ ישראל בדברים שיש בהן חיי נפש, כגון יינות, שמנים וסלתות.	ת"ר:											■ ◇
אמרו עליו על ר' אלעזר בן עזריה, שהיה משתכר ביין ושמן.	[ר' אלעזר בן עזריה]											■
ביין - סבר לה כר"י												■
בשמן - באתריה דר' אלעזר בן עזריה שכח מישחא.												■